

ninger om nogle af Paragrafferne i dette Afsnit og da først om § 52, der omhandler Undermuringer m. m. af Naboejendomme, naar der foretages Nybygninger eller Ombygninger paa den tilstødende Grund. Efter Lovforslaget vil man ind paa, at alle de dermed forbundne Omkostninger skulle paahvile den byggende. Efter den nu bestaaende Lov paahvile disse Arbejders Udførelse og Bekostningen dermed kun den byggende under visse i Loven nærmere angivne Betingelser, og jeg holder for, at Bestemmelserne i den nu bestaaende Lov ere at foretrække for de her foreslaaede. Man kan nemlig ikke uden videre til enhver Tid paalægge den Mand, der vil bygge sit Hus om, maaske endogsaa bliver tvungen dertil paa Grund af Ildsvaade eller lignende, at foretage alle de fornødne Sikringsforanstaltninger for Naboens Ejendom, ogsaa saadanne, som kunde være foretagne af dennes Ejer selv. Jeg sigter her særlig til Bygninger, som staa uden noget Fundament. Jeg skønner ikke rettere, end at Omkostningen ved et Fundament i den almindelige Dybde i alle Tilfælde maatte paahvile Ejeren, og der kan ogsaa være andre Forhold, hvor man ikke bør lægge hele Byrden over paa den byggende. Jeg tror derfor, at man vilde ramme det rette bedst ved at bibeholde den gamle Bestemmelse, i alt Fald omtrentlig, i det samme Omfang, som den nu har.

I § 64 indeholdes en Række Bestemmelser om arkitektonisk Udsmykning af Bygninger. Det er til Dels nye Bestemmelser. Der er en Antydning i den Retning i den bestaaende Lov; men den er ikke nærmere udformet. Dette mener jeg ogsaa er gode og fornødne Bestemmelser; men jeg tror, at man har været lidt for knap med Hensyn til, hvad man kunde foretage sig i saa Henseende. Jeg er af den Formening, at de talmæssige Begrænsninger, der ere angivne i Lovforslaget, ikke bør findes der; men er det nødvendigt at have adskillige af dem, mener jeg, at Antallet bør indskrænkes meget betydeligt. Der er ogsaa adskillige andre Ting end de her nævnte, som jeg formener maa høre ind under den arkitektoniske Udsmykning, nemlig Tagkviste og Tagformer. Det kan være af overordentlig stor arkitektonisk Virkning, hvorledes netop disse Bygningsdele ere beskafte; men efter Loven ere disse Ting netop udtrykkeligt holdte udenfor. Jeg tror endog, at der et enkelt Sted findes en Regel om, at man ikke kan tage dem med. Paa dette Punkt vilde jeg ogsaa anse en Forandring for nødvendig og formaalistjenlig.

§ 73 indeholder Bestemmelser om Lempelser overfor Bygninger til Forretningsbrug. Her mener jeg heller ikke, at man er gaaet vidt nok. Efter det foreslaaede kunne Lempelserne særlig kun komme til at gælde det ubebyggede Areal; men man bør efter min Mening ogsaa gaa til at undtage Bygningshøjden fra de almindelige Regler. Som Forholdene nu ere, vil det ofte være forbundet med store Betæneligheder for en Mand, der ejer en gammel Ejendom, at foretage enten en Ombygning eller Opførelse af en helt ny Bygning paa sin Grund, fordi Bygningslovens Bestemmelser ere af den Beskaffenhed, at det ikke er muligt at foretage en saadan Nyopførelse af en Bygning, uden at Ejendommen bliver forringet. Men efter den nu bestaaende Lov finder der ogsaa et andet Forhold Sted, som ingenlunde er heldigt. Lovbestemmelserne omgaas nemlig ved, at der foretages stykkevis Ombygning af gamle Ejendomme, saaledes at baade det overbebyggede Areal bibeholdes, og der tillige gaas til en Bygningshøjde, der er større end den, der kunde være Tale om at faa Tilladelse til efter Byggeoven. Det gaar til paa den Maade, at man andrager om at maatte foretage en Ombygning, og naar den er udført, andrager man om at maatte foretage endnu en Ombygning, og saaledes bliver man ved, til man har faaet et nyt Hus, staaende paa det tidligere overbyggede Areal og med den tidligere Byggehøjde, der er større end tilladeligt efter Loven. Nu mener jeg, at i mange Tilfælde er det ikke forkert, at dette kan lade sig gøre; er der Tale om at ombygge et Hus til Forretningslokaler, kan det endogsaa være rigtigt at gaa den Vej. Men der kan ogsaa være Tilfælde, hvor det ikke er rigtigt. Man maa derfor hellere i Loven have tilstrækkelig vidtgaaende Bestemmelser om Afgivelser fra Reglerne om det bebyggede Areals Størrelse og om Bygningshøjde, naar der er Tale om at bygge udelukkende til Forretningsbrug. Thi saa kan der fra Bygningsvæsenets Side træffes ganske anderledes klare Bestemmelser derom. Saa ved man da i alt Fald paa Forhaand, hvad man gaar ind til. Det er ogsaa nødvendigt at give saa rummelige Regler som vel muligt i denne Henseende; thi jo lettere Betingelser der er for Opførelse af Forretningsbygninger i den indre By, desto større Sandsynlighed er der for, at Antallet af Beboelseslejligheder i de gamle Huse der vil formindskes, og det er netop, hvad jeg mener, at man bør tilstræbe. Og i et Kvarter, der efterhaanden omformes, saaledes at Beboelseslejlighederne forsvinde